

Grafički Programski Jezici

Šesti Osvrt Jere Rinčić

FONT NAREDBE

findfont – putem ove naredbe pronalazimo font koji smo definirali, a ukoliko definirani font nije pronađen onda dobivamo ispis zamjenskog fonta.

setfont – putem ove naredbe pronađeni/skalirani font ispisuje u programu

show – uzima prvo slovo iz digitalnog četverca te ga stavlja i ispiše na početnu točku definiranu sa *moveto* i skalira na definiranu veličinu. Ona ostavlja početnu radnu točku na poziciji gdje je bila desna crta iz zadnjeg četverca zadnjega znaka u stringu.

scalefont – skalira font na tipografske točkice (tj. digitalni četverac).

Skaliranje četverca ovisi o zadanome broju definiranom u programu prije *scalefont* naredbe. Kada ispišemo zadnje slovo onda zadnja točka na kraju zadnjeg digitalnog četverca postaje radna točka i tako je spremna za slijedeći ispis.

Kako bi lako mijenjali veličinu fonta ili neku drugu bitnu vrijednost možemo iskoristiti polje(niz vrijednosti), a putem ***get*** naredbe možemo iz polja uzeti član sa određene pozicije u tome nizu.

length – ispred sebe mora imati string, a daje nam broj znakova u stringu.

stringwidth – mora imati string ispred sebe. Daje zbroj širine svih debljinskih vrijednosti u stringu zadanoga fonta. Jednak je relativnome pomaku tekuće pozicije na pisnoj liniji koji bi se dogodio nakon naredbe *show*. Služi za prijelom retka.

neg – množi broj ispred nje sa -1.

clip – definira što će se vidjeti kroz masku, ali se jedino može raditi kroz gotov poligon.

Za tekstovne stringove možemo uporabiti razne algoritme:

widthshow – mijenja poziciju upisa svakog sljedećeg znaka u stringu za dx i dy iza znaka koji je definiran u ASCII formatu. Parametri su dx,dy, naš kod, pa str.

awidthshow – kombinacija *ashow* i *widthshow* naredbi. Sa dx i dy parametrima mijenja se relativna pozicija za sve znakove u našem stringu, dok sa cx i cy još dodatno mijenjamo poziciju iza znaka definiranog ASCII kodom. Parametri su cx, cy, naš kod, dx, dy, pa onda str.

xyshow – ispred sebe mora imati string i polje.

kshow - jedna od najučinkovitijih naredbi koja daje mogućnost izvršavanja programske procedure između svakoga znaka stringa. Ispred nje mora biti procedura pa *str*. Proces je sljedeći: prvo se ispiše prvi znak u stringu a tekuća pozicija se pomakne za širinu tog znaka. Postavljamo dekadski stack ASCII kod tog znaka, a potom i drugoga znaka. Procedura se izvršava i na kraju se ispisuje drugi znak.

Kod *kshow* naredbe sa stacka skidamo kodove prije početka procedure. Prije svakoga poziva procedure mijenjati ćemo obojenj, relativni pomak, rotacijske ispise znakova i tako možemo postići željeni izgled.

Makar ova naredba nije nužno najbolja naredba u postscriptu, vrlo je korisna u zaštiti i dizajnu tipografije.